

Búcsú Szász Ferencről

A Délmagyarország szerkesztősége a rákoskeresztúri új köztemetőben ma délelőtt fél 11-kor vesz végső búcsút egykori munkatársától, Szász Ferenc Aranytollal kitüntetett újságírójától.

Hódmezővásárhelyen, 1909. december 17-én született. Húszévesen kezdte újságírói pályáját a helyi lapok (Vásárhelyi Friss Újság, Népujság, Hetivásár, Délvidéki Sport) szerkesztőségeiben. 1938 októberében lett a Délmagyarország munkatársa. Minden műfajban jeleskedett, de főként szinkritikusként írta be nevét a szegedi művelődéstörténetbe. Nem véletlenül: öccse, Szász Károly (1912–1978), a későbbi tanár és rendező játszott 1941-ben a híres szegedi egyetemi színház színház-történeti értékű, Horváth István rendezte Hamlet-előadásának címszerepét.

Sajtótörténeti érdekesség, hogy Szász Ferenc neve néhány napig a Délmagyarország impresszumában is szerepelt: 1944. április 12-től a lap betiltásáig, 16-áig ő volt a felelős szerkesztő.

A nyilasuralmat, az ostromot a fővárosban vészelte át, majd Szentesen érte a hívás, hogy térjen vissza a Délmagyarországhoz. 1945 májusától két évig ismét a lap munkatársa. 1947-ben a Tiszatáj is közölte több színházi tárgyú tanulmányát.

A kommunista pártlappá lett Délmagyarországtól mint pártunkivülinek nemsokára távoznia kellett. Ismét Budapestre ment, előbb az Esti Szabad Szóhoz, majd amikor ez is megszűnt, a Magyar Távirati Irodához került. Innen hívta meg 1968-ban a Magyar Hírlap indulásakor a lap főszerkesztő-helyettese, egykori szegedi kollégája, Lőkös Zoltán. Ettől a laptól ment nyugdíjba 1970-ben. Utána is dolgozott még különféle üzemi és sportlapokba.

1980. május 27-én együtt szerepeltünk a televízió szegedi stúdiójában a Hetvenéves a Délmagyarország című műsor fővételén. Előbbi életrajzi adatait ekkor tudtam meg tőle.

Hosszú betegség után, március 1-jén hunyt el. Vele elment a Délmagyarország legöregebb és legrégebb munkatársa. Akik ismertük, csendes, rokonszenves egyéniségére mindig szeretettel emlékezünk.

Péter László

Tóth Sándor kiállítása

Tóth Sándor szobrászművésznek hatvanadik születés-

napján, március 19-én, pénteken délután fél ötkor nyílik kiállítása a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában. A tárlatot, amely május 2-ig tart nyitva, Papp Lajos költő nyitja meg.

Farkasházy a Zöld szalonban

Farkasházy Tivadar vendége lesz a Szegedi Szabad-

vű Műhely Irodalmi Kávéházi Esték című rendezvény-sorozatának. Az est ma, március 18-án este 6 órakor kezdődik a Virág Cukraszda Zöld szalonjában.

Amerikai tanárok a Deákban

Humanities program a középiskolásokért

Az oktatásnak vége, s letelepedünk négyesben: Jaimie P. Cloud és John Gilleece két hétre érkezett Amerikából, Karl Benzinger szeptember óta tanít Fulbright-ösztöndíjasként a szegedi iskolában, és Zoltán Péter, aki a gimnázium alapítója óta a tantestület tagja.

Megtudom, igazából nem is továbbképzés, ami itt történt, hanem a Fulbright ösztöndíj segítségével egy speciális program ismertetése, melyet ösztől a Deák Ferenc Gimnáziumban szeretnék bevezetni. A Humanities Program lényege, hogy három különböző tantárgyat képviselő tanár dolgozik együtt, a tananyag esetleges átfedéseire és hasonló vonásra figyelve. A különböző tantárgyakat összekapcsolják, a tanulók egységes nézetet kapnak, s így komplex képet alkothatnak. A programba a történelem, az angol nyelvű társalgás és az angol, mint idegen nyelv tartozik.

Karl, New York egy Brooklyn középiskolájából jött, ahová 3500 diák jár, s az egyik legheterogénebb tanintézmény, hiszen 124 különféle nyelvszoport képviselői tanulnak. Ott ez a kísérlet már gyakorlat. A Humanities program sajátossága, hogy ezeket a különböző etnikumú embereket a zene segítségével, színházlátogatással, vagy ismert művé-

Fotó: Schmidt Andrea

A borongós, zord télre emlékeztető időben még a koci is szomorúan fordul a Deák Ferenc Gimnázium elé. A második emeleti teremben azonban vidám tavaszt idéz a hangulat, a gimnázium oktatóit továbbképző New York-i tanárok derűje, vidámsága és nyíltsága azonnal megragad.

szek iskolába való meghívásával közelebb hozza egymáshoz. A programot a kilencedik osztályban kezdik el tanítani – ez a mi normál gimnáziumi első osztályunknak felel meg – és nagyon népszerű, mind a gyermekek, mind a szülők körében. Eredetileg két tantárggyal kezdték, s öt év alatt jelentős eredményeket értek el. Négy iskolában végeztek felmérést az új program eredmé-

■ A kuratórium ülésén a freskó feltárását elvégző Forray Katalin restaurátor szakvéleményéből kiderült: mintegy 320-350 négyzetméternyi festett felületet kell helyreállítani, s a minden rélszetre kiterjedő restaurátori munkához 2-3 évre lesz szükség. A freskó felújítása előreláthatólag 15-20 millió forintba kerül majd, de ehhez az összeghez – a kuratórium tagjai által készített műszaki előfelmérés szerint – a kapu fölötti épület homlokzati- és tetőfelújítási munkáival, valamint a munkákhoz szükséges közlekedési átszervezésekkel újabb 26 millió forintos költség járulna. Mint elhangzott, ez utóbbiak alapítványon kívüli költségek (hiszen az Aba Novák Alapítvány csak a restaurálásra, a Hősök Kapuja első világháborús emléktáblájának falfestményének, és a Dömötör-torony, ugyancsak Aba Novák Vilmos által készített freskóinak művészi helyreállítására és fenntartására született). A többletköltség fedezésének érdekében nemsokára átfogó bemutató anyaggal kísért felterjesztés megy a művelődési és – háborús emlékműről lévén szó – a honvédelmi minisztériumba. Bármi legyen is ennek eredménye, Arda Imre és Báthly Gábor műszaki előtanulmánya szerint a művészi restaurálást

Az Aba Novák Alapítvány kuratóriumi ülése Freskóavatás 1996-ban?

feltétlenül meg kell hogy előzze az épület homlokzatának felújítása, mondván: utólag ez a munka veszélyeztetné a helyreállított freskó állapotát. Úgy a restauráció, mint a homlokzati felújítás, a kapu alatti közúti forgalom el- és visszatérését, valamint a villamos felsővezetékrendszer át- és visszaépítését is felveti. Utóbbi esetében

megoldást kell találni arra is, hogy a villamosvezeték rögzítése ne zavarja majd a helyreállított falfestmény arcúlatát.

A kuratóriumi ülésen ismertett tanulmány előzetes ütemtervet is tartalmaz a munkálatok lebonyolításáról. Eszerint a tervezési szakasz, s a homlokzati vakolás és a falszegélyek elkészítése után kezdődnek a

restauráció, majd a homlokzatfestés és a kódíszek kijavítása. Az ünnepélyes avatást 1996 május 23-ra teszik.

A kuratórium ülésén megjelent Jászay György, a Morton's idegenforgalmi társaság vezetője is, és megerősítette támogatási szándékát az alapítványt illetően. Mint mondta, cége az eladott repülőjegyek árának bizonyos százalékát az alapítvány számlájára utalja, amennyiben a vásárló bejelenti támogatási szándékát az Aba Novák Alapítvány javára. (Egyéni támogatók számára az alapítvány számlaszáma: OTP 37251-8.)

A megbeszélésen szó esett egy 1994 márciusában, a szegedi Móra Ferenc Múzeumban megrendezendő, Aba Novák Vilmos munkáiból összeállított centenáriumi kiállításról is. A múzeum nevében Szuromi Pál közölte, hogy a Magyar Nemzeti Galéria segítségével készen állnak egy átfogó tárlat megnyitására.

S. P. S.

Imre Zoltán megválna a színházról

■ A táncosok - várakozó állásban

■ Pénzhiány és/vagy diktatúra?

■ „...például bontotta a levelezésemet”

A másfél oldalas levél arról szól, hogy a balettagyúttas problémáit – amelyek korábbi színházvezetői mulasztásokból eredeztethetők – az új igazgató, Kormos Tibor Imre Zoltán többszöri kérése ellenére sem segített megoldani. „Lehet, hogy az én személyemen is múlt, hogy nem tudtunk szót érteni egymással” – írja a balettagyúttas, miután áttekintte leveleiben az utóbbi egy év történéseit: „Kértem, hogy legalább a tagozatgazdálkodást hagyja meg nekünk, hiszen az bevált módszernek bizonyult. Ön ezt nem értette meg, elkezdett belső színházi törvényeket gyártani, amelyekből tisztán kiderült a diktatórikus vezetési profil, például bontotta a levelezésemet.”

A tavalyi, balett-tagozat által kezdeményezett, de a másik két tagozat által is támogatott bérharcnak – 30 százalékos béremelést kértek – annyi eredménye volt, hogy az operas és operett előadások kiszolgálására 10 táncos tagot fölvettek. Az idejű költségvetés még reményt sem hagyott a béremelésre. Imre Zoltánnak – a levél szerint – az volt az utolsó csepp a pohárban, hogy a legutóbbi igazgatósági ülésen Kormos közölte: az elszereződő és a nyugdíjba vonuló művészek státuszait „elveszi” (az itt maradók eddig abban reménykedtek, hogy felszítják közönségüket az elszereződők bérét). „Az ország legrosszabbul fizetett balettagyúttasának” vezetője ezen a ponton föladata: megírta, hogy igazgatóját alkalmatlannak tartja a háromtagozatú színház vezetésére és nem kíván együttműködni vele.

– Nem köthetnek több kompromisszumot. Nem tudok Kormos Tiborral tárgyalni – mondta a telefonba Imre Zoltán, aki jelenleg Budapesten tartózkodik.

– Ha mégis megkapnák a táncosok a béremelést?

– Nem látok erre esélyt, de már nem is csak erről van szó. Esetleg az még megfontolásra késztetne, ha a 30 százalékos béremelés mellett arra is ígéretet kapnánk, hogy újratárgyalhatjuk a tagozatok szabadabb működését. Ebben az esetben szakmai tanácsadóként tovább dolgoznék, nyilvánvalóan kisebb bérért – s akkor az én maradvék béremet is feloszthatnánk.

A Szegedi Balett vezető táncosaitól hiába kértem véleményt a történetekről; mindössze arra vállalkoztak, hogy nevük említése nélkül megírhatom: együtt szeretnék maradni – és dolgozni. Egyelőre várnak, úgy gondolják, a következő lépést a színház-igazgatónak, vagy a főntartó önkormányzat illetékes vezetőjének kell megtennie. Pletykának minősítették azt az információmat, miszerint máris tárgyaltak budapesti színházakkal.

Kormos Tibor tegnap elmondta, hogy válaszolt már Imre Zoltánnak, a többi között ezt: „Levelének a munkaviszonyának megszüntetésére vonatkozó részét elfogadom.” A balettagyúttas „közalkalmazotti jogviszonya” 1993. május 31-én szűnik meg, de munkájára már március 22-től nem tart igényt Kormos Tibor. Aki azt is közölte, hogy hamarosan összehívja a balett-tagozatot és megbeszéli „a továbbiakat”.

S. E.

A Stúdiobalett ma, csütörtökön este Budapesten, a Petőfi Csarnokban vendégszerepel: a Tavaszi Fesztivál programjaként előadják Roberto Galvan: Koncert tangóharmonikára és zenekarra, valamint Molnár Éva: Revans című táncművét.

T. V.